Πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη διασύνδεση στο χώρο των τηλεπικοινωνιών προκειμένου να διασφαλισθούν καθολικές υπηρεσίες και διαλειτουργικότητα με εφαρμογή των αρχών παροχής ανοικτού δικτύου (ONP)

(95/C 313/04)

COM(95) 379 τελικό — 95/0207(COD)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 31 Αυγούστου 1995)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 100 Α,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

Σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 189 Β της συνθήκης,

Εκτιμώντας:

(1) ότι από 1ης Ιανουαρίου 1989 (με μεταβατικές περιόδους για ορισμένα κράτη μέλη) θα ελευθερώνεται η παροχή τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών και υποδομής στην Κοινότητα· ότι το ψήφισμα του Συμβουλίου της 7ης Φεβρουαρίου 1994 για τις αρχές που διέπουν την καθολική υπηρεσία στον τομέα των τηλεπικοινωνιών [1] αναγνωρίζει ότι, προκειμένου να προωθηθούν τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες στο σύνολο της Κοινότητας, είναι ανάγκη να διασφαλισθεί διασύνδεση των δημοσίων δικτύων και, στο μελλοντικό ανταγωνιστικό περιβάλλον, διασύνδεση μεταξύ διαφόρων εθνικών και κοινοτικών φορέων εκμετάλλευσης· ότι η οδηγία 90/387/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1990 για τη δημιουργία της εσωτερικής αγοράς στον τομέα των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών μέσω της εφαρμογής της παροχής ανοικτού δικτύου (ONP) [2] θεσπίζει εναρμονισμένες αρχές ανοικτής και αποτελεσματικής προσπέλασης και χρήσεως δημοσίων τηλεπικοινωνιακών δικτύων και, όπου αυτό ισχύει, υπηρεσιών· ότι το ψήφισμα του Συμβουλίου της 22ας Ιουλίου 1993 σχετικά με την επισκόπηση της κατάστασης στον τομέα των τηλεπικοινωνιών και την ανάγκη περαιτέρω ανάπτυξης της αγοράς αυτής [3] αναγνωρίζει ότι τα μέτρα παροχής ανοικτού δικτύου παρέχουν κατάλληλο πλαίσιο για την εναρμόνιση των προϋποθέσεων διασύνδεσης·

(2) ότι είναι απαραίτητο ένα γενικό πλαίσιο διασύνδεσης προς τα δημόσια δίκτυα τηλεπικοινωνιών και τις δημόσιες υπηρεσίες τηλεπικοινωνιών, ανεξάρτητα από τις εφαρμοζόμενες τεχνολογίες στήριξης, προκειμένου να παρέχεται πλήρης διαλειτουργικότητα υπηρεσιών στους χρήστες μέσα στην Κοινότητα· ότι οι θεμιτοί, αναλογικοί και ισότιμοι όροι διασύνδεσης και διαλειτουργικότητας αποτελούν βασικούς παράγοντες στηρίξεως της ανάπτυξης ανοικτών και ανταγωνιστικών αγορών·

(3) ότι η κατάργηση ειδικών και αποκλειστικών δικαιωμάτων στον τομέα των τηλεπικοινωνιών σημαίνει ότι ορισμένοι υπάρχοντες ορισμοί πρέπει να αναθεωρηθούν· ότι, για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, οι τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες δεν περιλαμβάνουν υπηρεσίες ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών εκπομπών· ότι οι τεχνικοί όροι, τα τέλη, οι όροι χρήσεως και εφοδιασμού που εφαρμόζονται για τη διασύνδεση διαφέρουν από τους όρους που εφαρμόζονται στις διεπαφές τελικού χρήστη/δικτύου·

(4) ότι, μετά την άρση ειδικών και αποκλειστικών δικαιωμάτων στο χώρο των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών και υποδομών στην Κοινότητα, η παροχή τηλεπικοινωνιακών δικτύων ή υπηρεσιών μπορεί να απαιτεί κάποια μορφή αδειοδότησης από τα κράτη μέλη· ότι όλοι οι οργανισμοί που εξουσιοδοτούνται να παρέχουν δημόσια τηλεπικοινωνιακά δίκτυα ή δημόσιες τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες σε όλη την Κοινότητα ή σε μέρος αυτής, πρέπει να είναι ελεύθεροι να διαπραγματεύονται συμφωνίες διασύνδεσης σε εμπορική βάση, σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο, με την προϋπόθεση επιτήρησης και παρέμβασης από τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές· ότι είναι απαραίτητο να διασφαλίζεται επαρκής διασύνδεση εντός της Κοινότητας ορισμένων δικτύων και υπηρεσιών που είναι στοιχειώδη για την κοινωνική και οικονομική ευημερία των χρηστών μέσα στην Κοινότητα, ιδίως δικτύων δημοσίων τηλεφώνων και υπηρεσιών και μισθωμένων γραμμών·

(1) ΕΕ αριθ. C 48 της 16. 2. 1994, σ. 1.

(2) ΕΕ αριθ. L 192 της 24. 7. 1990, σ. 1.

(3) ΕΕ αριθ. C 213 της 6. 8. 1993, σ. 1.

(5) ότι είναι απαραίτητο να ορισθούν οι οργανισμοί εκείνοι οι οποίοι έχουν δικαιώματα και υποχρεώσεις διασύνδεσης· ότι, προκειμένου να τονωθεί η ανάπτυξη νέων τύπων τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών, είναι σημαντικό να ενθαρρυνθούν νέες μορφές διασύνδεσης και ειδικής πρόσβασης σε δίκτυα·

(6) ότι το ψήφισμα της 7ης Φεβρουαρίου 1994 καθορίζει τους όρους χρηματοδότησης καθολικής υπηρεσίας φωνητικής τηλεφωνίας· ότι οι υποχρεώσεις παροχής καθολικής υπηρεσίας συμβάλλουν στο στόχο κοινωνικο-οικονομικής συνοχής και εδαφικής ισοτιμίας που έχει η Κοινότητα· ότι ενδέχεται να υπάρχουν σε ένα κράτος μέλος περισσότεροι του ενός οργανισμοί με υποχρεώσεις καθολικής υπηρεσίας· ότι ο υπολογισμός του καθαρού κόστους της καθολικής υπηρεσίας πρέπει να λαμβάνει δεόντως υπόψη δαπάνες και έσοδα, καθώς και εξωτερικούς οικονομικούς παράγοντες και τα άυλα οφέλη που προκύπτουν από την παροχή καθολικής υπηρεσίας, αλλά, προκειμένου να μην παρεμποδίζεται η συνεχιζόμενη διαδικασία εξισορρόπησης εκ νέου των τελών, δεν πρέπει να περιλαμβάνει στοιχεία το οποία οφείλονται σε ιστορικές ανισορροπίες τελών· ότι το κόστος των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας πρέπει να υπολογίζεται βάσει διάφανων διαδικασιών· ότι οι οικονομικές συνεισφορές που σχετίζονται με τον επιμερισμό των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας πρέπει να είναι διαχωρισμένες από τέλη που αφορούν τη διασύνδεση·

(7) ότι είναι σημαντικό να θεσπισθούν αρχές που κατοχυρώνουν τη διαφάνεια, την πρόσβαση σε πληροφορίες, την αποφυγή διακρίσεων και την ισότητα στην πρόσβαση, ιδίως για οργανισμούς με σημαντική ισχύ στην αγορά· ότι η ισχύς στην αγορά ενός οργανισμού εξαρτάται από μία σειρά παραγόντων, περιλαμβανομένου του μεριδίου του στην αγορά του σχετικού προϊόντος ή υπηρεσίας στη σχετική γεωγραφική αγορά, του κύκλου εργασιών του σε σχέση με τις διαστάσεις της αγοράς, της ικανότητάς του να επηρεάζει τους όρους της αγοράς, του ελέγχου του στα μέσα πρόσβασης των τελικών χρηστών, της πρόσβασής του σε οικονομικούς πόρους, της εμπειρίας του να προμηθεύει με προϊόντα και υπηρεσίες την αγορά· ότι, για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ένας οργανισμός με μερίδιο άνω του 25 % μιας συγκεκριμένης αγοράς τηλεπικοινωνιών στη γεωγραφική περιοχή ενός κράτους μέλους, εντός του οποίου έχει άδεια να λειτουργεί, θεωρείται ότι απολαύει σημαντικής ισχύος στην αγορά, εκτός αν η εθνική ρυθμιστική αρχή του αποφασίσει ότι αυτό δεν ισχύει· ότι, για οργανισμό το μερίδιο αγοράς του οποίου βρίσκεται κάτω του εν λόγω κατωφλίου, η εθνική ρυθμιστική αρχή μπορεί, παρ' όλα αυτά, να διαπιστώσει ότι ο οργανισμός απολαύει σημαντικής ισχύος στην αγορά·

(8) ότι η τιμολόγηση της διασύνδεσης αποτελεί κεντρικό παράγοντα για τον καθορισμό της δομής και της εντάσεως του ανταγωνισμού στη διαδικασία μετάβασης προς την ελεύθερη αγορά· ότι οι οργανισμοί με σημαντική ισχύ στην αγορά πρέπει να είναι σε θέση να αποδείξουν ότι τα τέλη τους διασύνδεσης καθορίζονται βάσει αντικειμενικών κριτηρίων και ακολουθούν τις αρχές της διαφάνειας και του προσανατολισμού προς το κόστος και ότι είναι επαρκώς διαχωρισμένα από τα προσφερόμενα στοιχεία δικτύου και υπηρεσιών· ότι η δημοσίευση καταλόγου υπηρεσιών και τελών διασύνδεσης ενισχύει την απαραίτητη διαφάνεια και αποφυγή των διακρίσεων· ότι η ευελιξία στις μεθόδους χρέωσης για την κίνηση διασύνδεσης πρέπει να είναι δυνατή, περιλαμβανομένης της χρέωσης βάσει δυναμικότητας· ότι το επίπεδο των τελών πρέπει να προωθεί την παραγωγικότητα, να ενθαρρύνει την οικονομική απόδοση και να εξασφαλίζει τις δυνατότητες εισόδου στην αγορά, δεν πρέπει δε να είναι κατώτερο ενός ορίου που υπολογίζεται με τη χρήση μεθόδων μακροπρόθεσμου οριακού κόστους, καθώς και επιμερισμού και κατανομής κόστους, βάσει της προέλευσης του πραγματικού κόστους, ούτε υψηλότερο ενός ορίου που καθορίζεται μέσω του αυτόνομου κόστους παροχής της εν λόγω διασύνδεσης·

(9) ότι κατάλληλος λογιστικός διαχωρισμός μεταξύ δραστηριοτήτων διασύνδεσης και άλλων δραστηριοτήτων διασφαλίζει τη διαφάνεια των εσωτερικών μεταφορών κόστους· ότι σε περιπτώσεις όπου ένας οργανισμός με ειδικά ή αποκλειστικά δικαιώματα σε μη τηλεπικοινωνιακό τομέα παρέχει επίσης τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες, ο λογιστικός διαχωρισμός αποτελεί κατάλληλο μέσο αποθάρρυνσης της αθέμιτης αμοιβαίας επιδοτήσεως·

(10) ότι οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές έχουν σημαντικό ρόλο όσον αφορά την ενθάρρυνση της ανάπτυξης ανταγωνιστικής αγοράς προς το συμφέρον των ευρωπαίων χρηστών και όσον αφορά τη διασφάλιση επαρκούς διασύνδεσης δικτύων και υπηρεσιών· ότι η διαπραγμάτευση συμφωνιών διασύνδεσης μπορεί να διευκολυνθεί εφόσον οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές καθορίσουν ορισμένους όρους εκ των προτέρων και προσδιορίσουν άλλες περιοχές που πρέπει να καλύπτονται στις συμφωνίες διασύνδεσης· ότι στην περίπτωση διαφοράς σχετικά με διασύνδεση μεταξύ μερών στο ίδιο κράτος μέλος, ένα θιγόμενο μέρος πρέπει να είναι σε θέση να καλεί την εθνική ρυθμιστική αρχή να επιλύει τη διαφορά· ότι οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές πρέπει να είναι σε θέση να ζητούν από τους οργανισμούς να διασυνδέουν τις εγκαταστάσεις τους, σε περιπτώσεις όπου μπορεί να αποδειχθεί ότι αυτό είναι προς το συμφέρον των χρηστών· ότι το έργο των εθνικών ρυθμιστικών αρχών μπορεί να διευκολυνθεί από τη δημοσίευση μη δεσμευτικών κατευθυντηρίων γραμμών στους τομείς αυτούς·

(11) ότι, σύμφωνα με την οδηγία 90/387/ΕΟΚ, οι βασικές απαιτήσεις επί των οποίων στηρίζονται οι περιορισμοί στην πρόσβαση και χρήση δημοσίων τηλεπικοινωνιακών δικτύων ή υπηρεσιών περιορίζονται στην ασφάλεια των λειτουργιών του δικτύου, στη διατήρηση της ακεραιότητας του δικτύου, στη διαλειτουργικότητα των υπηρεσιών σε αιτιολογημένες περιπτώσεις και στην προστασία των δεδομένων κατά το δοκούν·

(12) ότι η κοινή χρήση εγκαταστάσεων μπορεί να είναι επωφελής για χωροταξικούς, περιβαλλοντικούς, οικονομικούς ή άλλους λόγους και πρέπει να ενθαρρύνεται από τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές, με βάση εκούσιες συμφωνίες· ότι η υποχρεωτική κοινή χρήση εγκαταστάσεων μπορεί να είναι σκόπιμη σε ορισμένες περιστάσεις, αλλά πρέπει να επιβάλλεται σε οργανισμούς μόνο μετά από πλήρη δημόσια διαβούλευση· ότι η εικονική συνεγκατάσταση μπορεί να παρέχει ικανοποιητική εναλλακτική λύση στην πραγματική συνεγκατάσταση τηλεπικοινωνιακού εξοπλισμού·

(13) ότι η αριθμοδότηση αποτελεί βασικό στοιχείο ίσης πρόσβασης· ότι οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές πρέπει να έχουν την ευθύνη διαχείρισης και ελέγχου των εθνικών σχεδίων αριθμοδότησης, καθώς και των ζητημάτων εκείνων ονοματοδοσίας και διευθυνσιοδότησης των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών, όπου απαιτείται συντονισμός σε εθνικό επίπεδο, έτσι ώστε να διασφαλίζεται αποτελεσματικός ανταγωνισμός· ότι η δυνατότητα μεταφοράς του αριθμού —που σημαίνει ότι ο τελικός χρήστης είναι σε θέση να αλλάζει τον οργανισμό που παρέχει την τηλεφωνική υπηρεσία σε συγκεκριμένη τοποθεσία χωρίς να αλλάζει τον εθνικό αριθμό— είναι σημαντική δυνατότητα για τους χρήστες και πρέπει να εφαρμοσθεί όσο γρηγορότερα είναι πρακτικώς εφικτό· ότι τα προγράμματα αριθμοδότησης πρέπει να αναπτυχθούν σε πλήρη διαβούλευση με όλα τα συμμετέχοντα μέρη και σε αρμονία με μακροπρόθεσμο πανευρωπαϊκό πλαίσιο αριθμοδότησης και διεθνή προγράμματα αριθμοδότησης· ότι οι απαιτήσεις αριθμοδότησης στην Κοινότητα, οι ανάγκες παροχής πανευρωπαϊκών και νέων υπηρεσιών, καθώς και η διεθνοποίηση και η συνέργεια της αγοράς τηλεπικοινωνιών καθιστούν απαραίτητη την ύπαρξη κοινής θέσεως τής Κοινότητας στους διεθνείς οργανισμούς και forum όπου λαμβάνονται αποφάσεις αριθμοδότησης·

(14) ότι, σύμφωνα με την οδηγία 90/387/ΕΟΚ, η εναρμόνιση των τεχνικών διεπαφών και οι όροι πρόσβασης πρέπει να βασίζονται σε κοινές τεχνικές προδιαγραφές, οι οποίες λαμβάνουν υπόψη τη διεθνή τυποποίηση· ότι μπορεί να χρειασθεί η ανάπτυξη νέων ευρωπαϊκών προτύπων διασύνδεσης· ότι, σύμφωνα με την οδηγία 83/189/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 28ης Μαρτίου 1983 για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 94/10/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [2], δεν πρέπει να αναπτύσσονται νέα εθνικά πρότυπα σε τομείς όπου βρίσκονται υπό ανάπτυξη εναρμονισμένα ευρωπαϊκά πρότυπα·

(15) ότι, σύμφωνα με την οδηγία 90/387/ΕΟΚ, οι όροι παροχής ανοικτού δικτύου πρέπει είναι διαφανείς και να δημοσιεύονται κατά κατάλληλο τρόπο· ότι η προαναφερθείσα οδηγία ιδρύει την επιτροπή παροχής ανοικτού δικτύου (εφεξής ΠΑΔ), προκειμένου να επικουρεί την Επιτροπή και προβλέπει διαδικασία διαβούλευσης με οργανισμούς τηλεπικοινωνιών, χρήστες, καταναλωτές, κατασκευαστές και φορείς παροχής υπηρεσιών·

(16) ότι, επιπλέον των δικαιωμάτων προσφυγής που παρέχονται βάσει του εθνικού ή του κοινοτικού δικαίου, υπάρχει ανάγκη απλών διαδικασιών για την επίλυση διασυνοριακών διαφορών, οι οποίες ευρίσκονται εκτός της αρμοδιότητας μιας εθνικής ρυθμιστικής αρχής· ότι οι διαδικασίες αυτές πρέπει να είναι ευέλικτες, μη δαπανηρές και διαφανείς και πρέπει να περιλαμβάνουν όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη·

(17) ότι, προκειμένου να δοθεί η δυνατότητα στην Επιτροπή να παρακολουθεί αποτελεσματικά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, είναι απαραίτητο τα κράτη μέλη να κοινοποιήσουν στην Επιτροπή τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές οι οποίες θα είναι υπεύθυνες για τις λειτουργίες της παρούσας οδηγίας και τους οργανισμούς που καλύπτονται από τις διατάξεις της·

(18) ότι, δεδομένης της δυναμικής ανάπτυξης στον εν λόγω τομέα, πρέπει να θεσπισθεί ευέλικτη διαδικασία για την τροποποίηση των παραρτημάτων της παρούσας οδηγίας, η οποία θα λαμβάνει πλήρως υπόψη τις απόψεις των κρατών μελών και πρέπει να προβλέπεται συμμετοχή της επιτροπής ΠΑΔ·

(19) ότι η εκπλήρωση ορισμένων υποχρεώσεων πρέπει να συνδέεται με την ημερομηνία ελευθέρωσης των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών και υποδομών· ότι η απαλλαγή από την υποχρέωση εξασφάλισης δυνατότητας μεταφοράς αριθμού πρέπει να χορηγείται σε περιπτώσεις όπου η Επιτροπή συμφωνεί ότι η υποχρέωση θα επέβαλε υπερβολική επιβάρυνση σε ορισμένους οργανισμούς·

(20) ότι η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται σε οργανισμούς που παρέχουν τηλεπικοινωνιακά δίκτυα και τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες στην Κοινότητα, οι οποίοι δεν υπάγονται ουσιαστικά στην κυριότητα και τον έλεγχο κρατών μελών του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου ή/και πολιτών των εν λόγω κρατών μελών, αναφέρονται δε ως «οργανισμοί τρίτων χωρών»· ότι οι φορείς εκμετάλλευσης της Κοινότητας πρέπει να δικαιούνται αποτελεσματική και συγκρίσιμη πρόσβαση στις αγορές τρίτων χωρών και να απολαύουν παρόμοιας μεταχείρισης σε τρίτες χώρες όπως εκείνη την οποία επιφυλάσσει η παρούσα οδηγία σε οργανισμούς τρίτων χωρών· ότι η Κοινότητα αποδίδει προτεραιότητα στην επίτευξη του εν λόγω στόχου, στο πλαίσιο πολυμερών συμφωνιών·

(21) ότι η λειτουργία της παρούσας οδηγίας πρέπει να αναθεωρηθεί μετά από τρία έτη· ότι, συγχρόνως, πρέπει επίσης να αναθεωρηθεί η κατάσταση, όσον αφορά τη διασύνδεση με τρίτες χώρες, προκειμένου να δοθεί η δυνατότητα για την ανάληψη κατάλληλης δράσεως·

[1] ΕΕ αριθ. L 109 της 26. 4. 1983, σ. 8.
[2] ΕΕ αριθ. L 100 της 19. 4. 1994, σ. 30.

(22) ότι ο βασικός στόχος της διασύνδεσης δικτύων και υπηρεσιών στο σύνολο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η παροχή διευρωπαϊκών δικτύων και υπηρεσιών δεν μπορεί να υλοποιηθεί ικανοποιητικά σε επίπεδο κρατών μελών και επιτυγχάνεται καλύτερα σε επίπεδο Κοινότητας με την παρούσα οδηγία·

(23) ότι η παρούσα οδηγία ισχύει με την επιφύλαξη της εφαρμογής των κανόνων ανταγωνισμού της συνθήκης, όσον αφορά τη διασύνδεση με δίκτυα και υπηρεσίες στον τομέα των τηλεπικοινωνιών,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής και σκοπός

Η παρούσα οδηγία θεσπίζει ρυθμιστικό πλαίσιο για τη διασφάλιση της διασύνδεσης και της διαλειτουργικότητας τηλεπικοινωνιακών δικτύων και υπηρεσιών στην Κοινότητα, σε περιβάλλον ανοικτών και ανταγωνιστικών αγορών.

Αφορά την εναρμόνιση των όρων ανοικτής και αποτελεσματικής διασύνδεσης προς τα δημόσια τηλεπικοινωνιακά δίκτυα και τις δημόσιες τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες.

Άρθρο 2

Ορισμοί

1. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοείται ως:

α) «διασύνδεση»: η φυσική και λογική σύνδεση των εγκαταστάσεων των οργανισμών που παρέχουν τηλεπικοινωνιακά δίκτυα ή/και τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες, προκειμένου να δίνεται η δυνατότητα στους χρήστες ενός οργανισμού να επικοινωνούν με χρήστες άλλου οργανισμού ή να έχουν πρόσβαση σε υπηρεσίες που παρέχονται από άλλο οργανισμό·

β) «δημόσιο δίκτυο τηλεπικοινωνιών»: ένα δίκτυο τηλεπικοινωνιών το οποίο χρησιμοποιείται, μεταξύ άλλων, για την παροχή δημοσίων υπηρεσιών τηλεπικοινωνιών·

γ) «δημόσια υπηρεσία τηλεπικοινωνιών»: τηλεπικοινωνιακή υπηρεσία διαθέσιμη στο ευρύ κοινό·

δ) «τηλεπικοινωνιακό δίκτυο»: σύστημα μετάδοσης και, όπου αυτό ισχύει, εξοπλισμός μεταγωγής και άλλοι πόροι οι οποίοι επιτρέπουν τη μεταφορά σημάτων μεταξύ καθορισμένων τερματικών σημείων με τη χρήση καλωδίου, ραδιοσήματος, οπτικού ή άλλου ηλεκτρομαγνητικού μέσου·

ε) «τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες»: υπηρεσίες των οποίων η παροχή συνίσταται εξ ολοκλήρου ή εν μέρει στη μετάδοση και δρομολόγηση σημάτων σε τηλεπικοινωνιακά δίκτυα, εξαιρουμένων των ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών εκπομπών·

στ) «χρήστες»: οι τελικοί χρήστες περιλαμβανομένων των καταναλωτών (παραδείγματος χάρη, ιδιώτες τελικοί χρήστες) και οι φορείς παροχής υπηρεσιών·

ζ) «ειδικά δικαιώματα»: τα δικαιώματα που παραχωρούνται από ένα κράτος μέλος σε περιορισμένο αριθμό επιχειρήσεων, μέσω οποιασδήποτε νομοθετικής, ρυθμιστικής ή διοικητικής πράξεως, η οποία, εντός δεδομένης γεωγραφικής περιοχής, περιορίζει σε δύο ή περισσότερες τον αριθμό των σχετικών επιχειρήσεων που εξουσιοδοτούνται να παρέχουν υπηρεσία ή αναλαμβάνουν δραστηριότητα, κατά τρόπο διαφορετικό από εκείνο που ακολουθεί αντικειμενικά, αναλογικά και ισότιμα κριτήρια, ή ορίζει, κατά τρόπο διαφορετικό από εκείνο που ακολουθεί τέτοιου είδους κριτήρια, μια σειρά ανταγωνιστικές επιχειρήσεις ως εξουσιοδοτημένες να παρέχουν υπηρεσία ή να αναλαμβάνουν δραστηριότητα, ή εκχωρεί σε οποιαδήποτε επιχείρηση ή επιχειρήσεις, κατά τρόπο διαφορετικό από εκείνο που ακολουθεί τα εν λόγω κριτήρια, νομικά ή ρυθμιστικά πλεονεκτήματα, τα οποία επηρεάζουν ουσιωδώς την ικανότητα οποιασδήποτε άλλης επιχείρησης να παρέχει την ίδια υπηρεσία ή να αναλαμβάνει την ίδια δραστηριότητα στην ίδια γεωγραφική περιοχή υπό τις ίδιες ουσιαστικά προϋποθέσεις.

2. Περαιτέρω ορισμοί που περιλαμβάνονται στην οδηγία 90/387/ΕΟΚ εφαρμόζονται, όπου αυτό ενδείκνυται.

Άρθρο 3

Διασύνδεση και διαλειτουργικότητα σε εθνικό και κοινοτικό επίπεδο

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα προκειμένου να άρουν τυχόν περιορισμούς οι οποίοι δεν επιτρέπουν σε οργανισμούς, που έχουν λάβει από τα κράτη μέλη άδεια παροχής τηλεπικοινωνιακών δικτύων και τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών, να διαπραγματεύονται συμφωνίες διασύνδεσης μεταξύ τους, σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο. Οι σχετικοί οργανισμοί μπορεί να ευρίσκονται στο ίδιο κράτος μέλος ή σε διαφορετικά κράτη μέλη. Τεχνικές και εμπορικές ρυθμίσεις διασύνδεσης αποτελούν αντικείμενο συμφωνίας μεταξύ των ενδιαφερομένων μερών, με την επιφύλαξη των διατάξεων της παρούσας οδηγίας και των κανόνων ανταγωνισμού της συνθήκης.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν την επαρκή και αποτελεσματική διασύνδεση των δημοσίων τηλεπικοινωνιακών δικτύων και δημοσίων τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών που ορίζονται στο παράρτημα I μέρη 1 και 2, στον απαραίτητο βαθμό, προκειμένου να εξασφαλίζεται καθολική παροχή των σχετικών υπηρεσιών για όλους τους χρήστες εντός της Κοινότητας.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι οργανισμοί που διασυνδέουν τις εγκαταστάσεις τους με τα δημόσια τηλεπικοινωνιακά δίκτυα ή/και τις δημόσιες τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες σέβονται πάντοτε τον απόρρητο χαρακτήρα των πληροφοριών που διαβιβάζονται ή αποθηκεύονται.

Άρθρο 4

Δικαιώματα και υποχρεώσεις όσον αφορά τη διασύνδεση

1. Οργανισμοί οι οποίοι έχουν την άδεια να παρέχουν δημόσια τηλεπικοινωνιακά δίκτυα ή/και δημόσιες τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες, όπως ορίζεται στο παράρτημα II, έχουν το δικαίωμα και, σε περιπτώσεις όπου αυτό ζητείται από οργανισμούς της σχετικής κατηγορίας, την υποχρέωση να διαπραγματεύονται διασύνδεση μεταξύ τους, για το σκοπό της παροχής των εν λόγω υπηρεσιών, προκειμένου να διασφαλίζεται η παροχή των σχετικών δικτύων και υπηρεσιών στο σύνολο της Κοινότητας. Κατά περίπτωση, η εθνική ρυθμιστική αρχή μπορεί να συμφωνήσει στον περιορισμό της υποχρέωσης αυτής, για το λόγο ότι, από τεχνικής και εμπορικής πλευράς, υπάρχουν βιώσιμες εναλλακτικές λύσεις στην αιτούμενη διασύνδεση και ότι η αιτούμενη διασύνδεση δεν είναι σκόπιμη, σε σχέση με τους διαθέσιμους πόρους, προκειμένου να υπάρξει ανταπόκριση στο αίτημα. Τυχόν σχετικός περιορισμός που επιβάλλεται από εθνική ρυθμιστική αρχή πρέπει να αιτιολογείται πλήρως και να δημοσιεύεται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 14 παράγραφος 2.

2. Οργανισμοί οι οποίοι έχουν την άδεια να παρέχουν δημόσια τηλεπικοινωνιακά δίκτυα και δημόσιες τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες, που καθορίζονται στο παράρτημα I, οι οποίοι έχουν σημαντική ισχύ στην αγορά, κοινοποιούν όλα τα λογικά αιτήματα διασύνδεσης, περιλαμβανομένων αιτημάτων από φορείς παροχής υπηρεσιών για σύνδεση με το δίκτυο σε σημεία εκτός των τερματικών σημείων του δικτύου που προσφέρονται στην πλειονότητα των τελικών χρηστών («ειδική πρόσβαση στο δίκτυο»).

Άρθρο 5

Διασύνδεση και εισφορές στην καθολική υπηρεσία

1. Σε περιπτώσεις όπου, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, ένα κράτος μέλος αποφασίζει ότι οι υποχρεώσεις παροχής καθολικής υπηρεσίας αποτελούν αθέμιτη επιβάρυνση για έναν οργανισμό, μπορεί να θεσπίσει μηχανισμούς για τον επιμερισμό του καθαρού κόστους των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας με άλλους οργανισμούς οι οποίοι εκμεταλλεύονται δημόσια τηλεπικοινωνιακά δίκτυα. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν δεόντως υπόψη τις αρχές της διαφάνειας, της ισοτιμίας και της αναλογίας, κατά τον καθορισμό των καταβλητέων εισφορών. Μόνο τα δημόσια τηλεπικοινωνιακά δίκτυα και οι δημόσιες τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες που καθορίζονται στο παράρτημα I μέρος 1, μπορούν να χρηματοδοτούνται κατ' αυτό τον τρόπο.

2. Οι εισφορές στο κόστος των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας μπορούν να βασίζονται σε μηχανισμό ο οποίος εγκαθιδρύεται ειδικά για το σκοπό αυτό και τον οποίο διαχειρίζεται σώμα ανεξάρτητο από τους δικαιούχους ή μπορεί να λαμβάνει τη μορφή συμπληρωματικού τέλους το οποίο προστίθεται στο τέλος διασύνδεσης.

3. Προκειμένου να καθορίζεται η επιβάρυνση την οποία αντιπροσωπεύει η παροχή καθολικής υπηρεσίας, οι οργανισμοί με υποχρεώσεις καθολικής υπηρεσίας, κατόπιν αιτήσεως της εθνικής τους ρυθμιστικής αρχής, υπολογίζουν το καθαρό κόστος των σχετικών υποχρεώσεων, σύμφωνα με τη διαδικασία του παραρτήματος III. Ο υπολογισμός του καθαρού κόστους των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας ελέγχεται από αρμόδιο σώμα, ανεξάρτητο από τον οργανισμό τηλεπικοινωνιών και εγκεκριμένο από την ειδική ρυθμιστική αρχή. Ο υπολογισμός του καθαρού κόστους και τα αποτελέσματα του ελέγχου υπόκεινται σε δημόσια επιθεώρηση, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 14 παράγραφος 2.

4. Σε περιπτώσεις όπου αυτό δικαιολογείται βάσει του υπολογισμού του καθαρού κόστους σύμφωνα με την παράγραφο 3 και λαμβάνοντας υπόψη το όφελος στην αγορά το οποίο αποκομίζει ο οργανισμός ο οποίος προσφέρει καθολική υπηρεσία, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές αποφασίζουν κατά πόσον δικαιολογείται μηχανισμός για τον καταμερισμό του καθαρού κόστους των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας.

5. Σε περιπτώσεις όπου εγκαθιδρύονται οι μηχανισμοί που αναφέρονται στην παράγραφο 4, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές διασφαλίζουν ότι οι αρχές που διέπουν τον επιμερισμό του κόστους και οι λεπτομέρειες του χρησιμοποιουμένου μηχανισμού υπόκεινται σε δημόσια επιθεώρηση, σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 2.

Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές διασφαλίζουν τη δημοσίευση ετήσιας έκθεσης, η οποία παρέχει το υπολογισθέν κόστος των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας και προσδιορίζει τις εισφορές στις οποίες προέβησαν όλα τα εμπλεκόμενα μέρη.

6. Μέχρις ότου εφαρμοσθεί η διαδικασία που περιγράφεται στις παραγράφους 3, 4 και 5, τυχόν τέλη καταβλητέα από διασυνδεόμενο μέρος, τα οποία περιλαμβάνουν ή υποκαθιστούν εισφορά στο κόστος υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας, κοινοποιούνται, πριν από την καθιέρωσή τους, στην εθνική ρυθμιστική αρχή και στην Επιτροπή. Σε περιπτώσεις όπου η εθνική ρυθμιστική αρχή ή η Επιτροπή διαπιστώνει ότι τέτοιου είδους τέλη είναι υπερβολικά, καλείται ο ενδιαφερόμενος οργανισμός να μειώσει τα σχετικά τέλη. Τέτοιου είδους μειώσεις εφαρμόζονται αναδρομικά, από την ημερομηνία καθιέρωσης των τελών.

7. Όπου αυτό είναι σκόπιμο, η Επιτροπή, ενεργώντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 15, συντάσσει κατευθυντήριες γραμμές για την κοστολόγηση και τη χρηματοδότηση της καθολικής υπηρεσίας.

Άρθρο 6

Απαιτήσεις ως προς την αποφυγή διακρίσεων και τη διαφάνεια

Όσον αφορά τη διασύνδεση στα δημόσια τηλεπικοινωνιακά δίκτυα και στις δημόσιες τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες που καθορίζονται στο παράρτημα I και παρέχονται από οργανισμούς οι οποίοι έχουν κοινοποιηθεί από τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές ως έχοντες σημαντική ισχύ στην αγορά, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι:

α) οι σχετικοί οργανισμοί τηρούν την αρχή της αποφυγής διακρίσεων όσον αφορά τη διασύνδεση που προσφέρεται σε τρίτους. Εφαρμόζουν παρόμοιους όρους σε παρόμοιες περιστάσεις προς τους διασυνδεόμενους οργανισμούς που παρέχουν παρόμοιες υπηρεσίες και παρέχουν διευκολύνσεις και πληροφορίες σχετικά με τη διασύνδεση σε τρίτους υπό τους ίδιους όρους και της ιδίας ποιότητας με

τις παρεχόμενες για τις δικές τους υπηρεσίες ή τις υπηρεσίες των θυγατρικών τους ή των εταίρων τους·

β) όλες οι απαραίτητες πληροφορίες και προδιαγραφές διατίθενται κατόπιν αιτήσεως στους οργανισμούς που εξετάζουν το ενδεχόμενο διασύνδεσης, προκειμένου να διευκολυνθεί η σύναψη συμφωνίας·

γ) τυχόν μεταβολές των υφισταμένων ρυθμίσεων διασύνδεσης κοινοποιούνται στα διασυνδεόμενα μέρη τουλάχιστον έξι μήνες πριν από την υλοποίησή τους, εκτός εάν συμφωνηθεί άλλως μεταξύ των ενδιαφερομένων μερών·

δ) οι συμφωνίες διασύνδεσης υπόκεινται σε δημόσια επιθεώρηση, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 14 παράγραφος 2, εξαιρουμένων των τμημάτων εκείνων που αφορούν την εμπορική στρατηγική των μερών. Σε κάθε περίπτωση, δημοσιεύονται λεπτομέρειες ως προς τα τέλη διασύνδεσης και τυχόν εισφορές στις υποχρεώσεις καθολικής υπηρεσίας.

Άρθρο 7

Αρχές που διέπουν τα τέλη διασύνδεσης και τα συστήματα κοστολόγησης

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι διατάξεις των παραγράφων 2 έως 6 του παρόντος άρθρου ισχύουν για οργανισμούς οι οποίου διαχειρίζονται τα δημόσια τηλεπικοινωνιακά δίκτυα ή/και τις δημόσιες τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες που καθορίζονται στο παράρτημα I μέρη 1 και 2, οι οποίοι έχουν κοινοποιηθεί από τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές ως έχοντες σημαντική ισχύ στην αγορά.

2. Τα τέλη διασύνδεσης ακολουθούν τις αρχές της διαφάνειας και του προσανατολισμού προς το κόστος και προωθούν την οικονομική απόδοση και εξασφαλίζουν τις δυνατότητες εισόδου στην αγορά. Το βάρος της απόδειξης περί του ότι τα τέλη είναι προσανατολισμένα προς το κόστος φέρει ο οργανισμός ο οποίος παρέχει διασύνδεση με τις εγκαταστάσεις του. Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές μπορούν να ζητήσουν από έναν οργανισμό να παράσχει πλήρη δικαιολογητικά για τα τέλη διασύνδεσης που επιβάλλει και, όπου αυτό είναι σκόπιμο, ζητούν την τροποποίηση των τελών.

3. Τα τέλη διασύνδεσης βασίζονται στις δαπάνες παροχής των αιτουμένων υπηρεσιών διασύνδεσης και περιέχουν κανονικά τα ακόλουθα στοιχεία, έκαστο των οποίων πρέπει να αναφέρεται ιδιαιτέρως:

— ένα τέλος για την κάλυψη των εφάπαξ δαπανών που προκύπτουν από την παροχή των ειδικών στοιχείων της αιτουμένης διασύνδεσης (δηλαδή το αρχικό κόστος τυχόν τεχνολογικών εργασιών που είναι απαραίτητες για την παροχή των αιτουμένων εγκαταστάσεων διασύνδεσης),

— τέλη χρήσεως που σχετίζονται με τη χρήση των στοιχείων δικτύου και των αιτουμένων πόρων. Αυτά μπορεί να περιλαμβάνουν τέλη σχετιζόμενα με τη δυναμικότητα ή/και τέλη σχετιζόμενα με την κίνηση.

Το παράρτημα IV αναφέρει, μόνο προς ενημέρωση, τους τύπους δαπανών που μπορούν να περιλαμβάνονται σε καθένα από τα εν λόγω στοιχεία τιμολόγησης. Σε περιπτώσεις όπου εφαρμόζονται άλλα στοιχεία τιμολόγησης, πρέπει αυτά να είναι διαφανή και να βασίζονται σε αντικειμενικά κριτήρια, καθώς και να έχουν εγκριθεί από την εθνική ρυθμιστική αρχή.

Τα τέλη διασύνδεσης μπορεί να περιλαμβάνουν προγράμματα συνολικών εκπτώσεων. Σε ορισμένες περιπτώσεις, αυτές μπορεί να προσφέρονται μόνο σε οργανισμούς που καθορίζονται στο παράρτημα II. Τέτοιου είδους προγράμματα πρέπει να βασίζονται σε αντικειμενικά κριτήρια και να εφαρμόζονται κατά ισότιμο τρόπο.

4. Τα τέλη διασύνδεσης, σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο, πρέπει να είναι επαρκώς διαχωρισμένα, έτσι ώστε ο αιτών να μην χρειάζεται να πληρώνει για στοιχεία δικτύου ή εγκαταστάσεις οι οποίες δεν είναι απαραίτητες για την αιτούμενη υπηρεσία.

5. Σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 1, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές διασφαλίζουν τη δημοσίευση καταλόγου υπηρεσιών διασύνδεσης και σχετικών τελών, αναλυμένων ανά στοιχείο, σύμφωνα με τις ανάγκες της αγοράς.

6. Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές διασφαλίζουν ότι τα συστήματα κοστολόγησης που χρησιμοποιούνται από τους ενδιαφερόμενους οργανισμούς είναι κατάλληλα για την εφαρμογή των απαιτήσεων του παρόντος άρθρου και τεκμηριώνονται με επαρκείς λεπτομέρειες. Τμήμα ή το σύνολο της τεκμηρίωσης που εγκρίνεται από την εθνική ρυθμιστική αρχή και παρέχει λεπτομέρειες ως προς τις πληροφορίες που καθορίζονται στο παράρτημα V, υπόκεινται σε δημόσια επιθεώρηση σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 2. Η συμμόρφωση με το σύστημα κοστολόγησης επαληθεύεται από αρμόδιο ανεξάρτητο σώμα. Δημοσιεύεται ετησίως δήλωση σχετικά με τη συμμόρφωση.

7. Εφόσον υπάρχουν, τα τέλη που αφορούν/συνδέονται με τον καταμερισμό του κόστους των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας, όπως περιγράφεται στο άρθρο 5, είναι διαχωρισμένα και αναφέρονται ιδιαιτέρως.

8. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα δημοσιευόμενα τέλη διασύνδεσης και τα τέλη που συνδέονται με τον καταμερισμό του κόστους των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας τίθενται στη διάθεση της επιτροπής ΠΑΔ, κατόπιν αιτήσεως της Επιτροπής.

9. Προκειμένου να εξασφαλίζεται η κοινή βάση για τον υπολογισμό των τελών διασύνδεσης, η Επιτροπή, εφόσον είναι απαραίτητο, ενεργώντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 15, συντάσσει συστάσεις για τα συστήματα κοστολόγησης που αφορούν τη διασύνδεση.

Άρθρο 8

Λογιστικός διαχωρισμός και οικονομικοί λογαριασμοί

1. Τα κράτη μέλη ζητούν από οργανισμούς που παρέχουν δημόσια τηλεπικοινωνιακά δίκτυα ή/και δημόσιες τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες, και οι οποίοι έχουν ειδικά ή αποκλειστικά δικαιώματα παροχής υπηρεσιών σε άλλους τομείς στο ίδιο ή σε άλλο κράτος μέλος, να τηρούν ιδιαίτερους λογαριασμούς για τις διάφορες δραστηριότητες, στο βαθμό που απαιτείται, εφόσον οι εν λόγω δραστηριότητες διεξάγονται από ανεξάρτητες από νομικής πλευράς εταιρείες.

2. Τα κράτη μέλη επιβάλλουν σε οργανισμούς που κοινοποιούνται από εθνικές ρυθμιστικές αρχές ως έχοντες σημαντική ισχύ στην αγορά και οι οποίοι παρέχουν δημόσια τηλεπικοινωνιακά δίκτυα ή/και δημόσιες τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες προς τελικούς χρήστες και οι οποίοι προσφέρουν υπηρεσίες διασύνδεσης σε άλλους οργανισμούς, να τηρούν ιδιαίτερους λογαριασμούς, αφενός, για τις δραστηριότητές τους που σχετίζονται με τη διασύνδεση —οι οποίοι καλύπτουν υπηρεσίες διασύνδεσης που παρέχονται εσωτερικά και υπηρεσίες διασύνδεσης που παρέχονται σε τρίτους— και, αφετέρου, για άλλες δραστηριότητες, στο βαθμό που απαιτείται εφόσον οι δύο κατηγορίες δραστηριοτήτων διεξάγονται από νομικά ανεξάρτητες εταιρείες.

3. Οι οργανισμοί που παρέχουν δημόσια τηλεπικοινωνιακά δίκτυα ή δημόσιες τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες παρέχουν αμέσως πληροφορίες οικονομικής φύσεως στην εθνική τους ρυθμιστική αρχή κατόπιν αιτήσεως και με τις ζητούμενες λεπτομέρειες. Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές μπορούν να δημοσιεύουν τις πληροφορίες εκείνες που συμβάλλουν σε ανοικτή και ανταγωνιστική αγορά, τηρώντας το εμπορικό απόρρητο. Λεπτομερείς πληροφορίες οικονομικής φύσεως παρέχονται στην Επιτροπή κατόπιν αιτήσεως, όπου αυτό είναι απαραίτητο για την εκπλήρωση των υποχρεώσεών της, βάσει ειδικής κοινοτικής νομοθεσίας.

4. Οι οικονομικοί λογαριασμοί των οργανισμών που παρέχουν δημόσια τηλεπικοινωνιακά δίκτυα ή δημόσιες τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες, συντάσσονται, δημοσιεύονται και υποβάλλονται σε ανεξάρτητο λογιστικό έλεγχο. Ο έλεγχος διεξάγεται σύμφωνα με τους σχετικούς κανόνες της εθνικής νομοθεσίας.

Το πρώτο εδάφιο εφαρμόζεται και στους χωριστούς λογαριασμούς που προβλέπονται στις παραγράφους 1 και 2.

5. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται στους οργανισμούς των οποίων ο ετήσιος κύκλος εργασιών σε τηλεπικοινωνιακές δραστηριότητες στην Κοινότητα είναι κατώτερος του κατωφλίου που καθορίζεται στο παράρτημα VI.

6. Όπου αυτό είναι σκόπιμο, η Επιτροπή, ενεργώντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 15, συντάσσει κατευθυντήριες γραμμές για το λογιστικό διαχωρισμό σε σχέση με τη διασύνδεση.

Άρθρο 9

Γενικά καθήκοντα των εθνικών ρυθμιστικών αρχών

1. Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές ενθαρρύνουν και διασφαλίζουν την επαρκή διασύνδεση προς το συμφέρον όλων των χρηστών, εξασκώντας τα καθήκοντά τους κατά τρόπο ο οποίος εξασφαλίζει μέγιστη οικονομική απόδοση και παρέχει το μέγιστο όφελος στους τελικούς χρήστες.

Ιδίως, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές λαμβάνουν υπόψη:

— την ανάγκη διασφάλισης ικανοποιητικών διατερματικών επικοινωνιών για τους χρήστες,

— την ανάγκη τόνωσης ανταγωνιστικής αγοράς,

— την ανάγκη προώθησης της καθιερώσεως και αναπτύξεως διευρωπαϊκών δικτύων και υπηρεσιών και της διασυνδέσεως και διαλειτουργικότητας των εθνικών δικτύων και υπηρεσιών, καθώς και της πρόσβασης σε τέτοιου είδους δίκτυα και υπηρεσίες,

— τις αρχές της ισοτιμίας (περιλαμβανομένης της ίσης πρόσβασης) και της αναλογίας,

— την ανάγκη διατήρησης της καθολικής υπηρεσίας.

2. Κατά την επιδίωξη των στόχων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές έχουν το δικαίωμα να παρεμβαίνουν με δική τους πρωτοβουλία ανά πάσα στιγμή, προκειμένου να καθορίζουν ζητήματα τα οποία πρέπει να καλύπτονται στις συμφωνίες διασύνδεσης, ή να επιβάλλουν ειδικούς όρους που πρέπει να τηρούνται από ένα ή περισσότερα συμβαλλόμενα μέρη των εν λόγω συμφωνιών. Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές μπορούν να ζητήσουν να επέλθουν αλλαγές σε συμφωνίες διασύνδεσης που έχουν ήδη συναφθεί, όπου αυτό δικαιολογείται προκειμένου να διασφαλίζεται αποτελεσματικός ανταγωνισμός ή/και διαλειτουργικότητα των υπηρεσιών για τους χρήστες.

Οι όροι που καθορίζονται από την εθνική ρυθμιστική αρχή μπορεί να περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, όρους που αποβλέπουν στη διασφάλιση αποτελεσματικού ανταγωνισμού, τεχνικούς όρους, τέλη, όρους προσφοράς και χρήσεως, όρους σχετικά με τη συμμόρφωση προς σχετικά πρότυπα, συμμόρφωση προς τις βασικές απαιτήσεις, προστασία του περιβάλλοντος ή/και τη διατήρηση της διατερματικής ποιότητας της υπηρεσίας.

Η εθνική ρυθμιστική αρχή μπορεί επίσης να καθορίζει προθεσμίες εντός των οποίων πρέπει να ολοκληρώνονται οι διαπραγματεύσεις σχετικά με τη διασύνδεση. Εάν δεν έχει επιτευχθεί συμφωνία εντός της επιτρεπόμενης προθεσμίας, η εθνική ρυθμιστική αρχή λαμβάνει μέτρα ώστε να επιφέρει συμφωνία βάσει διαδικασιών που καθορίζονται από την εν λόγω αρχή. Οι διαδικασίες είναι ανοικτές σε δημόσια επιθεώρηση, σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 2.

3. Οι γενικοί όροι που καθορίζονται εκ των προτέρων από την εθνική ρυθμιστική αρχή δημοσιεύονται σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 1.

Όσον αφορά τη διασύνδεση μεταξύ οργανισμών που καθορίζονται στο παράρτημα II, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές:

— καθορίζουν προθεσμίες για τη διαπραγμάτευση συμφωνιών διασύνδεσης, σύμφωνα με την παράγραφο 2,

— καθορίζουν εκ των προτέρων όρους, όπως προβλέπονται στο παράρτημα VII μέρος 1,

— διασφαλίζουν ότι τα θέματα του παραρτήματος VII μέρος 2, καλύπτονται σε συμφωνίες διασύνδεσης, όπου αυτό είναι σκόπιμο,

— ενθαρρύνουν ώστε τα θέματα του παραρτήματος VII μέρος 3 να καλύπτονται σε συμφωνίες διασύνδεσης.

4. Σε περιπτώσεις όπου οργανισμός εξουσιοδοτημένος να παρέχει δημόσια τηλεπικοινωνιακά δίκτυα ή δημόσιες τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες έρχεται σε συμφωνία διασύνδεσης με τρίτους, η εθνική ρυθμιστική αρχή έχει το δικαίωμα να επιθεωρεί όλες τις σχετικές συμφωνίες διασύνδεσης στο σύνολό τους.

5. Στην περίπτωση διαφοράς επί ζητήματος διασύνδεσης μεταξύ οργανισμών που λειτουργούν βάσει αδειών οι οποίες χορηγούνται από το ίδιο κράτος μέλος, η εθνική ρυθμιστική αρχή του εν λόγω κράτους μέλους, κατόπιν αιτήσεως οιουδήποτε μέρους, λαμβάνει μέτρα με σκοπό την επίλυση της διαφοράς.

Κατά τις σχετικές ενέργειες, η εθνική ρυθμιστική αρχή λαμβάνει υπόψη, μεταξύ άλλων:

— το συμφέρον των χρηστών,

— ρυθμιστικές υποχρεώσεις ή περιορισμούς που επιβάλλονται σε οιοδήποτε από τα μέρη,

— το επιθυμητό της τόνωσης καινοτόμων προσφορών στην αγορά και της παροχής στους χρήστες ευρείας σειράς τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών σε εθνικό και κοινοτικό επίπεδο,

— την ύπαρξη βιώσιμων από τεχνικής και εμπορικής πλευράς εναλλακτικών λύσεων στην αιτούμενη διασύνδεση,

— το επιθυμητό της διασφάλισης ρυθμίσεων σε θέματα ισότητας στην πρόσβαση,

— την ανάγκη διατήρησης της ακεραιότητας του δημοσίου τηλεπικοινωνιακού δικτύου και της διαλειτουργικότητας των υπηρεσιών,

— τη φύση του αιτήματος σε σχέση με τους διαθέσιμους πόρους προκειμένου να ικανοποιηθεί το αίτημα,

— τη σχετική θέση των μερών στην αγορά,

— το δημόσιο συμφέρον (παραδείγματος χάρη, την προστασία του περιβάλλοντος).

Η απόφαση της εθνικής ρυθμιστικής αρχής επί του ζητήματος δημοσιεύεται, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 14 παράγραφος 1. Αιτιολογείται πλήρως προς τα ενδιαφερόμενα μέρη.

Εάν δεν επιλυθεί η διαφορά κατά ικανοποιητικό τρόπο για όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη ή εάν δεν ευρεθεί λύση από την εθνική ρυθμιστική αρχή εντός δύο μηνών από της παραπομπής του θέματος στην εν λόγω αρχή:

— οιοδήποτε μέρος μπορεί να παραπέμψει τη διαφορά στην Επιτροπή για συμβιβασμό, με κοινοποίηση στην Επιτροπή και αποστολή αντιγράφου προς όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη. Εάν η Επιτροπή διαπιστώσει ότι το θέμα απαιτεί περαιτέρω εξέταση, η Επιτροπή μπορεί να ιδρύσει ομάδα εργασίας, που περιλαμβάνει ιδίως τα μέλη της επιτροπής του άρθρου 15, για να την επικουρεί. Η εφαρμογή της διαδικασίας αυτής δεν πρέπει να εμποδίζει τα ενδιαφερόμενα μέρη να κινούν διαδικασία στο πλαίσιο του εθνικού δικαίου, ή

— η εθνική ρυθμιστική αρχή, με συμφωνία όλων των ενδιαφερομένων μερών, μπορεί να παραπέμπει τη διαφορά στην Επιτροπή προς επίλυση βάσει της διαδικασίας του άρθρου 16 παράγραφοι 4 και 5, με κοινοποίηση προς την Επιτροπή και αποστολή αντιγράφου προς όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη.

6. Σε περιπτώσεις όπου οργανισμοί οι οποίοι έχουν άδεια να παρέχουν δημόσια τηλεπικοινωνιακά δίκτυα ή/και δημόσιες τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες δεν έχουν διασυνδέσει τις εγκαταστάσεις τους, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές, προς το συμφέρον των χρηστών και μετά από περίοδο για δημόσια διαβούλευση, κατά τη διάρκεια της οποίας όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη έχουν την ευκαιρία να εκφράσουν τις απόψεις τους, μπορούν να ζητήσουν από τους εν λόγω οργανισμούς να διασυνδέσουν τις εγκαταστάσεις τους και, όπου αυτό είναι σκόπιμο, να καθορίσουν τους όρους διασύνδεσης.

7. Η Επιτροπή, σε διαβούλευση με την επιτροπή ΠΑΔ, μπορεί να εκδίδει κατευθυντήριες γραμμές, βάσει της εμπειρίας που αποκτάται κατά την εφαρμογή των παραγράφων 1 έως 6.

Άρθρο 10

Βασικές απαιτήσεις

Με την επιφύλαξη δράσεως η οποία μπορεί να αναληφθεί σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 5 και το άρθρο 5 παράγραφος 3 της οδηγίας 90/387/ΕΟΚ, οι βασικές απαιτήσεις, όπως καθορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 της οδηγίας 90/387/ΕΟΚ ισχύουν για τη διασύνδεση προς τα

δημόσια τηλεπικοινωνιακά δίκτυα ή/και προς τις δημόσιες τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες, όπως προβλέπει το παρόν άρθρο. Σε περιπτώσεις όπου η εθνική ρυθμιστική αρχή επιβάλλει οι συμφωνίες διασύνδεσης να περιέχουν όρους σύμφωνα με τις βασικές απαιτήσεις, οι όροι αυτοί δημοσιεύονται κατά τον τρόπο που προβλέπεται στο άρθρο 14 παράγραφος 1.

α) Ασφάλεια των λειτουργιών του δικτύου

Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα ώστε να διασφαλίζουν την ασφάλεια των δημοσίων τηλεπικοινωνιακών δικτύων και των δημοσίων τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών σε περίπτωση εκτάκτου ανάγκης. Ως κατάσταση εκτάκτου ανάγκης στο πλαίσιο αυτό νοείται καταστροφική βλάβη του δικτύου ή εξαιρετική περίπτωση ανωτέρας βίας, όπως ακραίες καιρικές συνθήκες, πλημμύρα, κεραυνός ή πυρκαγιά, απεργίες ή ανταπεργίες, πόλεμος, στρατιωτικές επιχειρήσεις ή διατάραξη της εσωτερικής τάξεως. Σε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης ο (οι) πληττόμενος(-οι) οργανισμός(-οί) καταβάλλει(-ουν) κάθε προσπάθεια ώστε να διασφαλίζεται ότι η υπηρεσία εξακολουθεί να παρέχεται σε όλους τους χρήστες και σε όλα τα διασυνδεόμενα μέρη. Η ανάγκη διατήρησης της ασφάλειας των δημοσίων τηλεπικοινωνιακών δικτύων και των δημοσίων τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών σε περίπτωση εκτάκτου ανάγκης δεν αποτελεί θεμιτό λόγο αρνήσεως της διαπραγμάτευσης όρων διασύνδεσης.

Η εθνική ρυθμιστική αρχή διασφαλίζει ότι τυχόν όροι διασύνδεσης που σχετίζονται με τη ασφάλεια των δικτύων σε περίπτωση εκτάκτου ανάγκης είναι αναλογικής και ισότιμης φύσεως και βασίζονται σε αντικειμενικά κριτήρια που καθορίζονται εκ των προτέρων.

Οι συμφωνίες διασύνδεσης μπορεί να περιλαμβάνουν ειδικούς όρους αποζημίωσης ενός μέρους στην περίπτωση μη διαθεσιμότητας των εγκαταστάσεων του άλλου μέρους κατά τη διάρκεια καταστάσεως εκτάκτου ανάγκης.

β) Διατήρηση της ακεραιότητας του δικτύου

Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα ώστε να διασφαλίζουν τη διατήρηση της ακεραιότητας των δημοσίων τηλεπικοινωνιακών δικτύων. Η ανάγκη διατήρησης της ακεραιότητας του δικτύου δεν αποτελεί θεμιτό λόγο άρνησης για διαπραγμάτευση των όρων διασύνδεσης. Η εθνική ρυθμιστική αρχή διασφαλίζει ότι τυχόν όροι διασύνδεσης που σχετίζονται με την προστασία της ακεραιότητας του δικτύου, περιλαμβανομένων ειδικών όρων αποζημίωσης ενός μέρους στην περίπτωση βλάβης του δικτύου προκληθείσας από το άλλο μέρος, είναι αναλογικής και ισότιμης φύσεως, και βασίζονται σε αντικειμενικά κριτήρια που καθορίζονται εκ των προτέρων.

γ) Διαλειτουργικότητα των υπηρεσιών

Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές μπορούν να επιβάλλουν όρους στις συμφωνίες διασύνδεσης, προκειμένου να διασφαλίζεται διαλειτουργικότητα των υπηρεσιών, περιλαμβανομένων όρων που αποσκοπούν στη διασφάλιση ικανοποιητικής διατερματικής ποιότητας. Τέτοιοι όροι μπορούν να περιλαμβάνουν την εφαρμογή ειδικών τεχνικών προτύπων ή προδιαγραφών, ή και κώδικες δεοντολογίας συμπεφωνημένους στο πλαίσιο της βιομηχανίας.

δ) Προστασία δεδομένων

Τα κράτη μέλη μπορούν να επιβάλλουν όρους στις συμφωνίες διασύνδεσης, προκειμένου να διασφαλίζουν την προστασία δεδομένων, στο βαθμό που είναι απαραίτητο ώστε να διασφαλίζεται η συμμόρφωση με τις σχετικές ρυθμιστικές διατάξεις για την προστασία των δεδομένων, περιλαμβανομένης της προστασίας των προσωπικών δεδομένων, της εμπιστευτικότητας των επεξεργαζομένων πληροφοριών, μεταδιδομένων ή αποθηκευμένων, και της προστασίας του ιδιωτικού απορρήτου, σε συμφωνία με το κοινοτικό δίκαιο.

Άρθρο 11

Συνεγκατάσταση και κοινή χρήση εγκαταστάσεων

Σε περιπτώσεις όπου παραχωρείται σε οργανισμό γενικό δικαίωμα, στο πλαίσιο εθνικής νομοθεσίας, να εγκαταστήσει μονάδες για τηλεπικοινωνιακούς σκοπούς επί, υπεράνω ή υποκάτω δημοσίου ή ιδιωτικού εδάφους ή του επιτρέπεται να επωφελείται διαδικασίας για την απαλλοτρίωση ή χρήση ιδιοκτησίας για τηλεπικοινωνιακούς σκοπούς, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές ενθαρρύνουν την κοινή χρήση τέτοιου είδους εγκαταστάσεων και ιδιοκτησίας με άλλους οργανισμούς που παρέχουν δημόσιες τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες.

Συμφωνίες που αφορούν τη συνεγκατάσταση ή την κοινή χρήση εγκαταστάσεων κανονικά αποτελούν αντικείμενο εμπορικής και τεχνικής συμφωνίας μεταξύ των ενδιαφερομένων μερών. Η εθνική ρυθμιστική αρχή μπορεί να παρεμβαίνει ώστε να επιλύει διαφορές, όπως προβλέπεται στο άρθρο 9.

Ειδικότερα, τα κράτη μέλη μπορούν να επιβάλλουν ρυθμίσεις κοινής χρήσεως εγκαταστάσεων, περιλαμβανομένης της φυσικής συνεγκατάστασης, μόνο μετά από κατάλληλη περίοδο που προσφέρεται για δημόσια διαβούλευση κατά τη διάρκεια της οποίας όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να εκφράσουν τις απόψεις τους. Τέτοιου είδους ρυθμίσεις μπορούν να περιλαμβάνουν κανόνες για την κατανομή των δαπανών σχετικά με την κοινή χρήση των εγκαταστάσεων.

Άρθρο 12

Αριθμοδότηση

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν την παροχή κατάλληλων αριθμών και σειρών αριθμών για όλες τις δημόσιες τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες.

2. Προκειμένου να διασφαλίζεται πλήρης διαλειτουργικότητα των πανευρωπαϊκών δικτύων και υπηρεσιών, τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα ώστε να διασφαλίζεται ο συντονισμός των εθνικών τους θέσεων σε διεθνείς οργανισμούς και forum, όπου λαμβάνονται αποφά-

σεις σχετικά με θέματα αριθμοδότησης, λαμβανομένων υπόψη πιθανών μελλοντικών εξελίξεων στο χώρο της αριθμοδότησης σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα εθνικά τηλεπικοινωνιακά προγράμματα αριθμοδότησης ελέγχονται από την εθνική ρυθμιστική αρχή, προκειμένου να παρέχεται εγγύηση ανεξαρτησίας από οργανισμούς που παρέχουν δημόσια τηλεπικοινωνιακά δίκτυα ή δημόσιες τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες. Προκειμένου να διασφαλίζεται αποτελεσματικός ανταγωνισμός, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές διασφαλίζουν ότι οι διαδικασίες παραχώρησης ατομικών αριθμών ή/και συνόλων αριθμών είναι διαφανείς, ισότιμες και έγκαιρες και ότι η παραχώρηση διεξάγεται κατά τρόπο αντικειμενικό, διαφανή και ισότιμο. Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές μπορούν να καθορίζουν όρους για τη χρήση ορισμένων προθεμάτων ή ορισμένων βραχέων κωδικών, ιδίως σε περιπτώσεις όπου αυτοί χρησιμοποιούνται για υπηρεσίες γενικού δημοσίου συμφέροντος (παραδείγματος χάρη, υπηρεσίες αριθμών ατελούς κλήσεως, υπηρεσίες με χρέωση τύπου kiosk, υπηρεσίες τηλεφωνικού καταλόγου, υπηρεσίες εκτάκτου ανάγκης), ή προκειμένου να διασφαλίζεται ίση πρόσβαση.

4. Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές διασφαλίζουν ότι τα κύρια στοιχεία των εθνικών προγραμμάτων αριθμοδότησης και όλες οι επακόλουθες προσθήκες ή τροποποιήσεις σε αυτά, δημοσιεύονται σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 1, με την προϋπόθεση μόνο περιορισμών που επιβάλλονται για λόγους εθνικής ασφάλειας.

5. Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές ενθαρρύνουν την κατά το δυνατόν ταχύτερη εισαγωγή των διευκολύνσεων οι οποίες επιτρέπουν στους τελικούς χρήστες που το επιθυμούν, να μπορούν να διατηρούν τον εθνικό τους αριθμό σε συγκεκριμένη τοποθεσία, ανεξάρτητα από τον οργανισμό που παρέχει την υπηρεσία και διασφαλίζουν ότι η δυνατότητα αυτή είναι διαθέσιμη τουλάχιστον σε όλα τα μεγάλα αστικά κέντρα πριν από την 1η Ιανουαρίου 2003.

6. Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές διασφαλίζουν ότι τα προγράμματα και οι διαδικασίες αριθμοδότησης εφαρμόζονται κατά τρόπο ο οποίος εξασφαλίζει δίκαιη και ισότιμη μεταχείριση σε όλους τους φορείς παροχής δημοσίων τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών. Ιδίως, ο οργανισμός ο οποίος εξασφαλίζει σειρά αριθμών αποφεύγει τις διακρίσεις στις ακολουθίες αριθμών που χρησιμοποιούνται προκειμένου να εξασφαλίζεται πρόσβαση στις υπηρεσίες άλλων τηλεπικοινωνιακών φορέων εκμετάλλευσης.

Άρθρο 13

Τεχνικά πρότυπα

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 5 παράγραφος 3 της οδηγίας 90/387/ΕΟΚ, βάσει του οποίου η εφαρμογή καθορισμένων ευρωπαϊκών προτύπων μπορεί να καταστεί υποχρεωτική, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές διασφαλίζουν ότι οι οργανισμοί που παρέχουν δημόσια τηλεπικοινωνιακά δίκτυα ή δημόσιες τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες λαμβάνουν πλήρως υπόψη τα πρότυπα που αναφέρονται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* ως κατάλληλα για τους σκοπούς της διασύνδεσης.

Εν απουσία τέτοιους είδους προτύπων, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές ενθαρρύνουν την παροχή τεχνικών διεπαφών για διασυνδέσεις, σύμφωνα με τα πρότυπα ή τις προδιαγραφές που αναφέρονται κατωτέρω:

— πρότυπα που εγκρίνονται από ευρωπαϊκούς οργανισμούς τυποποίησης όπως το ETSI ή η CEN/CENELEC,

ή, ελλείψει τέτοιου είδους προτύπων,

— διεθνή πρότυπα ή συστάσεις που εγκρίνονται από τη Διεθνή Ένωση Τηλεπικοινωνιών (ITU), τον Διεθνή Οργανισμό Τυποποίησης (ISO) ή τη Διεθνή Ηλεκτροτεχνική Επιτροπή (IEC),

ή, ελλείψει τέτοιου είδους προτύπων,

— προδιαγραφές που τυγχάνουν ευρείας αποδοχής εντός της βιομηχανίας και έχουν αναπτυχθεί από διεθνείς οικονομικούς οργανισμούς,

ή, ελλείψει τέτοιου είδους προδιαγραφών,

— εθνικά πρότυπα ή προδιαγραφές.

2. Η Επιτροπή, μπορεί, ενεργώντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 15, να ζητήσει, όπου αυτό είναι σκόπιμο, από ευρωπαϊκούς οργανισμούς τυποποίησης την εκπόνηση προτύπων για τη διασύνδεση και την πρόσβαση. Η παραπομπή σε πρότυπα διασύνδεσης και πρόσβασης μπορεί να δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, σύμφωνα με το άρθρο 5 της οδηγίας 90/387/ΕΟΚ.

Άρθρο 14

Δημοσίευση πληροφοριών και πρόσβαση σε αυτές

1. Όσον αφορά τις πληροφορίες που καθορίζονται στο άρθρο 7 παράγραφος 5, στο άρθρο 9 παράγραφοι 3 και 5, στο άρθρο 10 και στο άρθρο 12 παράγραφος 4, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές διασφαλίζουν ότι οι ενημερωμένες πληροφορίες δημοσιεύονται κατά κατάλληλο τρόπο, προκειμένου να παρέχεται εύκολη πρόσβαση στις πληροφορίες αυτές από ενδιαφερόμενα μέρη. Γίνεται αναφορά στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως του σχετικού κράτους μέλους, όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο δημοσιεύονται οι πληροφορίες αυτές.

2. Όσον αφορά τις πληροφορίες που καθορίζονται στα άρθρα 4 παράγραφος 1, στο άρθρο 5 παράγραφοι 3 και 5, στο άρθρο 6, στο άρθρο 7 παράγραφος 6 και στο άρθρο 9 παράγραφος 2, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές διασφαλίζουν ότι ενημερωμένες πληροφορίες διατίθενται προς δημόσια επιθεώρηση κατά τις εργάσιμες ημέρες και ώρες δωρεάν. Γίνεται αναφορά στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως του σχετικού κράτους μέλους σχετικά με τις ώρες και την (τις) τοποθεσία(-ες) όπου μπορεί να γίνει η επιθεώρηση των πληροφοριών.

3. Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές κοινοποιούν στην Επιτροπή προ της 1ης Ιανουαρίου 1998 — και αμέσως σε περίπτωση μεταβολής — τον τρόπο με τον οποίο οι πληροφορίες που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 τίθενται στη διάθεση του κοινού. Η Επιτροπή δημοσιεύει τακτικά στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* παραπομπή στις αντίστοιχες κοινοποιήσεις.

Άρθρο 15

Διαδικασία στο πλαίσιο επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται στο έργο της από την επιτροπή που ιδρύεται δυνάμει του άρθρου 9 παράγραφος 1 της οδηγίας 90/387/ΕΟΚ.

2. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρόκειται να ληφθούν. Η επιτροπή γνωμοδοτεί επί του σχεδίου εντός προθεσμίας την οποία ο πρόεδρος μπορεί να καθορίζει ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος, ενδεχομένως διενεργώντας ψηφοφορία.

Η γνώμη καταγράφεται στα πρακτικά. Επιπλέον, κάθε κράτος μέλος έχει το δικαίωμα να ζητήσει να καταχωρηθεί η θέση του στα πρακτικά.

Η Επιτροπή λαμβάνει δεόντως υπόψη τη γνώμη της επιτροπής. Πληροφορεί την επιτροπή σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο η γνώμη της ελήφθη υπόψη.

Άρθρο 16

Διαδικασία επίλυσης διαφορών σε κοινοτικό επίπεδο

1. Η διαδικασία των παραγράφων 2 έως 5 ακολουθείται στην περίπτωση διαφοράς επί θέματος διασύνδεσης μεταξύ οργανισμών που λειτουργούν βάσει αδειών που χορηγούνται από διαφορετικά κράτη μέλη.

2. Οιοδήποτε μέρος μπορεί να παραπέμψει τη διαφορά σε όλες τις ενδιαφερόμενες εθνικές ρυθμιστικές αρχές. Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές συντονίζουν τις προσπάθειές τους προκειμένου να επιλυθεί η διαφορά, σύμφωνα με τις αρχές που προβλέπονται στο άρθρο 9 παράγραφος 1.

3. Αν η διαφορά δεν επιλυθεί εντός δύο μηνών από την ημερομηνία παραπομπής της στις ενδιαφερόμενες εθνικές ρυθμιστικές αρχές, οιοδήποτε μέρος, σε συμφωνία με όλα τα μέρη, μπορεί να επικαλεσθεί τη διαδικασία που προβλέπεται στις παραγράφους 4 και 5 με κοινοποίηση προς την Επιτροπή και με αντίγραφό της σε όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη.

4. Σε περιπτώσεις όπου, μετά από κοινοποίηση προς την Επιτροπή βάσει της παραγράφου 3, η Επιτροπή διαπιστώσει ότι υπάρχει λόγος περαιτέρω εξέτασης, η Επιτροπή μπορεί να συστήσει ομάδα εργασίας, η οποία περιλαμβάνει ιδίως μέλη της επιτροπής που αναφέρεται στο άρθρο 15, για να την επικουρεί. Η ομάδα εργασίας λαμβάνει θέση εντός τριών μηνών.

5. Η θέση που καθορίζεται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στην παράγραφο 4 αποτελεί τη βάση λύσεως που εφαρμόζεται πάραυτα σε εθνικό επίπεδο. Εάν δεν επιτευχθεί συμπεφωνημένη θέση, ή αν η συμπεφωνημένη θέση δεν εφαρμοσθεί εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος, το οποίο δεν πρέπει να υπερβαίνει τους δύο μήνες, εκτός δικαιολογημένων περιπτώσεων, η κατάλληλη λύση εφαρμόζεται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 15 παράγραφος 2.

Άρθρο 17

Κοινοποίηση

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές διαθέτουν τα απαραίτητα μέσα για τη διεξαγωγή των καθηκόντων που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία και κοινοποιούν στην Επιτροπή το αργότερο έως τις 31 Ιανουαρίου 1997 τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές που είναι υπεύθυνες για τα καθήκοντα αυτά.

2. Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές κοινοποιούν στην Επιτροπή το αργότερο έως τις 31 Ιανουαρίου 1997 και αμέσως σε περίπτωση οιασδήποτε μεταβολής, τα ονόματα των οργανισμών εκείνων οι οποίοι:

— έχουν υποχρεώσεις παροχής καθολικής υπηρεσίας για την παροχή των δημοσίων τηλεπικοινωνιακών δικτύων και υπηρεσιών που προβλέπονται στο παράρτημα I μέρος 1,

— υπόκεινται στις διατάξεις της παρούσας οδηγίας όσον αφορά οργανισμούς με σημαντική ισχύ στην αγορά,

— διέπονται από το παράρτημα II.

Η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει από τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές να εξηγήσουν τους λόγους για τους οποίους κατατάσσουν έναν οργανισμό στους έχοντες σημαντική ισχύ στην αγορά.

3. Η Επιτροπή δημοσιεύει στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* τα ονόματα που αναφέρονται στην παράγραφο 2.

Άρθρο 18

Τεχνική τροποποίηση

Οι απαραίτητες τροποποιήσεις για την προσαρμογή των παραρτημάτων της παρούσας οδηγίας σε νέες τεχνολογικές εξελίξεις ή σε αλλαγές στην αγορά και στη ζήτηση από πλευράς καταναλωτών, είτε προκειμένου να βελτιωθεί η συνοχή του ρυθμιστικού περιβάλλοντος στα κράτη μέλη, καθορίζονται από την Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 15.

Άρθρο 19

Αναστολή

1. Αναστολή των υποχρεώσεων που προβλέπονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 και στο άρθρο 9 παράγραφος 3 μπορεί να ζητήσουν από τα κράτη μέλη εκείνα τα οποία προσδιορίζονται στο ψήφισμα του Συμβουλίου της 22ας Ιουλίου 1993 και τα οποία επωφελούνται πρόσθετης μεταβατικής περιόδου για την ελευθέρωση των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών. Οι αναστολές που χορηγούνται για τους λόγους αυτούς δεν πρέπει να υπερβαίνουν τις μεταβατικές περιόδους που καθορίζονται στο ανωτέρω ψήφισμα.

2. Η αναστολή των υποχρεώσεων του άρθρου 12 παράγραφος 5 μπορεί να ζητηθεί σε περιπτώσεις όπου το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος μπορεί να αποδείξει ότι αυτές πρόκειται να επιβάλλουν υπερβολική επιβάρυνση σε ορισμένους οργανισμούς ή κατηγορίες οργανισμών.

Το κράτος μέλος ενημερώνει την Επιτροπή σχετικά με τους λόγους για τους οποίους ζητά αναστολή, την ημερομηνία κατά την οποία μπορούν να τηρηθούν οι απαιτήσεις και τα προβλεπόμενα μέτρα προκειμένου να τηρήσει την εν λόγω προθεσμία. Η Επιτροπή εξετάζει το αίτημα, λαμβάνοντας υπόψη την ιδιαίτερη κατάσταση στο εν λόγω κράτος μέλος και την ανάγκη διασφάλισης συνεκτικού ρυθμιστικού περιβάλλοντος σε κοινοτικό επίπεδο· πληροφορεί το κράτος μέλος κατά πόσον θεωρεί ότι η συγκεκριμένη κατάσταση στο εν λόγω κράτος μέλος δικαιολογεί απαλλαγή, και εφόσον αυτό ισχύει, του ανακοινώνει την ημερομηνία μέχρι την οποία δικαιολογείται η απαλλαγή αυτή.

Άρθρο 20

Διασύνδεση με οργανισμούς τρίτων χωρών

1. Τα κράτη μέλη πληροφορούν την Επιτροπή σχετικά με τυχόν γενικές δυσκολίες που συναντούν, de jure ή de facto, οι κοινοτικοί οργανισμοί όσον αφορά τη διασύνδεση με οργανισμούς τρίτων χωρών και επί των οποίων έχει επιστηθεί η προσοχή τους.

2. Σε περιπτώσεις όπου η Επιτροπή διαπιστώνει ότι τρίτη χώρα δεν παρέχει στους κοινοτικούς οργανισμούς ουσιαστικά δικαιώματα διασύνδεσης τα οποία είναι συγκρίσιμα με εκείνα τα οποία η Κοινότητα παραχωρεί σε οργανισμούς τρίτης χώρας, η Επιτροπή, αν είναι απαραίτητο, μπορεί να υποβάλει προτάσεις στο Συμβούλιο για τη σχετική εντολή διαπραγμάτευσης ή άλλα κατάλληλα μέτρα, προκειμένου να διασφαλίζονται συγκρίσιμα δικαιώματα για τους κοινοτικούς οργανισμούς στις εν λόγω τρίτες χώρες. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

3. Τα μέτρα τα οποία προβλέπονται στην παράγραφο 2 λαμβάνονται με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων της Κοινότητας και των κρατών μελών βάσει σχετικών διεθνών συμφωνιών.

Άρθρο 21

Επισκόπηση της εφαρμογής

1. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 1997 και στη συνέχεια κατά τακτά χρονικά διαστήματα, σχετικά με τις υφιστάμενες δυνατότητες παροχής δικαιωμάτων διασύνδεσης σε τρίτες χώρες προς όφελος των κοινοτικών οργανισμών και σχετικά με την κατάσταση τυχόν διαπραγματεύσεων που έχουν αναληφθεί δυνάμει της παραγράφου 2 του άρθρου 20, ή στο πλαίσιο διεθνών οργανισμών.

2. Η Επιτροπή εξετάζει την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και υποβάλλει σχετική έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο καταρχάς το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 2000. Για το σκοπό αυτό, η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει πληροφορίες από τα κράτη μέλη. Σε περιπτώσεις όπου αυτό είναι απαραίτητο, μπορούν να προταθούν στην έκθεση περαιτέρω μέτρα για την πλήρη εφαρμογή των σκοπών της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 22

Μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις αναγκαίες διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 1997. Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, οι τελευταίες αυτές περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της παραπομπής καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 23

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.*

Άρθρο 24

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

EIDIKA DHMOSIA THLEPIKOINVNIAKA DIKTYA KAI DHMOSIES THLEPIKOINVNIAKES YPHRESIES

Τα ακόλουθα δημόσια τηλεπικοινωνιακά δίκτυα και δημόσιες τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες θεωρούνται ως μεγάλης σημασίας σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Οι οργανισμοί που παρέχουν τα δημόσια τηλεπικοινωνιακά δίκτυα ή/και τις υπηρεσίες που καθορίζονται κατωτέρω και οι οποίοι έχουν σημαντική ισχύ αγοράς υπόκεινται σε ειδικές υποχρεώσεις όσον αφορά τη διασύνδεση, όπως προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 και στα άρθρα 6 και 7.

ΜΕΡΟΣ 1

Το σταθερό δημόσιο τηλεφωνικό δίκτυο

Ως σταθερό δημόσιο τηλεφωνικό δίκτυο νοείται το δημόσιο μεταγόμενο δίκτυο τηλεπικοινωνιών, το οποίο στηρίζει τη μετάδοση μεταξύ τερματικών σημείων του δικτύου σε σταθερά σημεία λόγου και εύρους ζώνης ακουστικών πληροφοριών 3,1 kHz, προκειμένου να στηρίξει, μεταξύ άλλων:

— φωνητική τηλεφωνία,

— επικοινωνίες τηλεομοιοτυπίας ομάδας I, II και II σύμφωνα με τις συστάσεις της ITU-T στη «σειρά T»,

— μετάδοση δεδομένων φωνητικής ζώνης μέσω δι-αποδιαμορφωτών, σε ρυθμό τουλάχιστον 2 400 bit/s, σύμφωνα με τις συστάσεις της ITU-T της «σειράς V».

Η πρόσβαση στο τερματικό σημείο δικτύου του τελικού χρήστη γίνεται μέσω ενός αριθμού ή αριθμών στο εθνικό πρόγραμμα αριθμοδότησης.

Η σταθερή δημόσια τηλεφωνική υπηρεσία

Ως σταθερή δημόσια τηλεφωνική υπηρεσία νοείται η παροχή στους τελικούς χρήστες σε σταθερές τοποθεσίες υπηρεσίας για την αποστολή και παραλαβή εθνικών και διεθνών κλήσεων και μπορεί να περιλαμβάνει πρόσβαση σε υπηρεσίες εκτάκτου ανάγκης (112), την παροχή βοηθείας από το κέντρο, υπηρεσίες πληροφοριών τηλεφωνικού καταλόγου, παροχή δημοσίων τηλεφώνων επί πληρωμή, την παροχή υπηρεσιών υπό ειδικούς όρους ή/και την παροχή ειδικών δυνατοτήτων για πελάτες με ειδικές ανάγκες.

Η πρόσβαση στον τελικό χρήστη γίνεται μέσω αριθμού ή αριθμών του εθνικού προγράμματος αριθμοδότησης.

ΜΕΡΟΣ 2

Η εμπορική παροχή μισθωμένων γραμμών

Ως μισθωμένες γραμμές νοούνται οι τηλεφωνικές εγκαταστάσεις οι οποίες παρέχουν διαφανή δυναμικότητα μετάβασης μεταξύ τερματικών σημείων του δικτύου και οι οποίες δεν περιλαμβάνουν κατ' αίτηση μεταγωγή (λειτουργίες μεταγωγής τις οποίες ο χρήστης μπορεί να ελέγχει ως τμήμα της παροχής μισθωμένης γραμμής). Μπορούν να περιλαμβάνουν συστήματα τα οποία επιτρέπουν ευέλικτη χρήση του εύρους ζώνης της μισθωμένης γραμμής, περιλαμβανομένων ορισμένων δυνατοτήτων δρομολόγησης και διαχείρισης.

ΜΕΡΟΣ 3

Δημόσια δίκτυα κινητής τηλεφωνίας

Δημόσιο δίκτυο κινητής τηλεφωνίας είναι ένα δημόσιο τηλεφωνικό δίκτυο στο οποίο τα τερματικά σημεία του δικτύου δεν αποτελούν σταθερές τοποθεσίες.

Δημόσιες υπηρεσίες κινητής τηλεφωνίας

Δημόσια υπηρεσία κινητής τηλεφωνίας είναι η τηλεφωνική υπηρεσία της οποίας η παροχή συνίσταται, εν όλω ή εν μέρει, στην εγκατάσταση ραδιοεπικοινωνιών σε κινητό χρήστη ο οποίος χρησιμοποιεί, εν όλω ή εν μέρει, ένα κινητό τηλεφωνικό δίκτυο.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ ΜΕ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΝΑ ΔΙΑΣΥΝΔΕΟΝΤΑΙ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥΣ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ ΝΑ ΔΙΑΣΦΑΛΙΖΟΥΝ ΠΑΝΕΥΡΩΠΑΪΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

Το παρόν παράρτημα καλύπτει τους οργανισμούς εκείνους οι οποίοι παρέχουν μεταγόμενες και μη μεταγόμενες κομιστικές ικανότητες προς χρήστες από τους οποίους εξαρτώνται άλλες τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες.

Οι οργανισμοί στις ακόλουθες κατηγορίες έχουν δικαιώματα και υποχρεώσεις να διασυνδέονται μεταξύ τους, σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1. Η διασύνδεση μεταξύ των οργανισμών αυτών υπόκειται σε πρόσθετη επιτήρηση από τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές, σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 3. Είναι ενδεχόμενο να υπάρχουν ειδικά τέλη διασύνδεσης για τις κατηγορίες αυτές οργανισμών, σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 3.

1. Οργανισμοί οι οποίοι παρέχουν σταθερά ή/και κινητά δημόσια μεταγόμενα τηλεπικοινωνιακά δίκτυα ή/και δημόσιες τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες και, μέσω αυτού, ελέγχουν τα μέσα πρόσβασης προς ένα ή περισσότερα τερματικά σημεία του δικτύου, που καθορίζονται από έναν ή περισσότερους μοναδικούς αριθμούς στο εθνικό πρόγραμμα αριθμοδότησης (βλέπε σημειώσεις κατωτέρω).

2. Οργανισμοί οι οποίοι παρέχουν μισθωμένες γραμμές στο χώρο εγκατάστασης των χρηστών.

3. Οργανισμοί οι οποίοι παρέχουν διεθνή τηλεπικοινωνιακά κυκλώματα προς και από τρίτες χώρες.

4. Οργανισμοί οι οποίοι περιλαμβάνονται στην κατηγορία αυτή κατόπιν αιτήσεώς τους, βάσει σχετικών εθνικών προγραμμάτων αδειοδότησης ή εξουσιοδότησης.

Σημειώσεις

Ως έλεγχος των μέσων πρόσβασης σε τερματικό σημείο του δικτύου νοείται η ικανότητα ελέγχου των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών που παρέχονται στον τελικό χρήστη στο συγκεκριμένο τερματικό σημείο του δικτύου ή/και η ικανότητα παρεμπόδισης της προσβάσεως άλλων φορέων παροχής υπηρεσιών στον τελικό χρήστη στο συγκεκριμένο τερματικό σημείο του δικτύου.

Ο έλεγχος των μέσων πρόσβασης μπορεί να συνεπάγεται ιδιοκτησία ή έλεγχο του φυσικού συνδέσμου προς τον τελικό χρήστη (καλωδιακού ή ασυρμάτου) ή/και τη δυνατότητα αλλαγής ή απόσυρσης του εθνικού αριθμού ή αριθμών που απαιτούνται για την πρόσβαση στο τερματικό σημείο του δικτύου ενός τελικού χρήστη.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ ΤΩΝ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΓΙΑ ΦΩΝΗΤΙΚΗ ΤΗΛΕΦΩΝΙΑ (ΑΡΘΡΟ 5 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 3)

Οι υποχρεώσεις καθολικής υπηρεσίας αναφέρονται στις υποχρεώσεις εκείνες που ανατίθενται σε έναν οργανισμό από κάποιο κράτος μέλος και οι οποίες αφορούν την παροχή υπηρεσίας στο σύνολο καθορισμένης γεωγραφικής περιοχής, περιλαμβανομένων —όπου αυτό είναι απαραίτητο— γεωγραφικών μέσων τιμών για την παροχή της εν λόγω υπηρεσίας.

Το κόστος των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας υπολογίζεται ως η διαφορά μεταξύ του καθαρού κόστους λειτουργίας ενός οργανισμού με υποχρεώσεις καθολικής υπηρεσίας και λειτουργίας χωρίς υποχρεώσεις καθολικής υπηρεσίας.

Αυτό ισχύει, είτε το δίκτυο σε ένα συγκεκριμένο κράτος μέλος είναι πλήρως ανεπτυγμένο είτε υφίσταται ακόμα ανάπτυξη και επέκταση.

Ο υπολογισμός βασίζεται σε δαπάνες που οφείλονται στα εξής:

i) στοιχεία των καθορισμένων υπηρεσιών οι οποίες παρέχονται μόνο με ζημία ή παρέχονται υπό συνθήκες κόστους οι οποίες δεν εμπίπτουν στα κανονικά εμπορικά πρότυπα.

Η κατηγορία αυτή περιλαμβάνει στοιχεία υπηρεσιών, όπως πρόσβαση σε τηλεφωνικές υπηρεσίες εκτάκτου ανάγκης, παροχή ορισμένων δημοσίων τηλεφώνων επί πληρωμή, παροχή ορισμένων υπηρεσιών ή εξοπλισμού για άτομα με ειδικές ανάγκες κ.λπ.,

ii) ειδικούς τελικούς χρήστες ή ομάδες τελικών χρηστών οι οποίοι, λαμβάνοντας υπόψη το κόστος παροχής της υπηρεσίας, το παραγόμενο έσοδο και τυχόν γεωγραφική στάθμιση των τιμών που επιβάλλονται από το κράτος μέλος, μπορούν να εξυπηρετούνται μόνο με ζημία ή υπό συνθήκες κόστους που δεν εμπίπτουν στα κανονικά εμπορικά πρότυπα.

Η κατηγορία αυτή περιλαμβάνει εκείνους τους τελικούς χρήστες ή ομάδες χρηστών, οι οποίοι δεν θα εξυπηρετούντο από εμπορικό φορέα εκμετάλλευσης, ο οποίος δεν έχει υποχρέωση να παρέχει καθολική υπηρεσία.

Σε ανεπτυγμένα δίκτυα, όπου τέτοιου είδους τελικοί χρήστες εξυπηρετούνται ήδη, ο υπολογισμός του κόστους πρέπει να βασίζεται στις εξοικονομήσεις οι οποίες θα επιτυγχάνοντο εάν οι εν λόγω τελικοί χρήστες δεν εξυπηρετούντο.

Σε ακραίες περιοχές με επεκτεινόμενα δίκτυα, ο υπολογισμός του κόστους πρέπει να βασίζεται στο επιπλέον κόστος εξυπηρέτησης εκείνων των τελικών χρηστών ή ομάδων τελικών χρηστών, τους οποίους ένας φορέας εκμετάλλευσης που εφαρμόζει τις κανονικές εμπορικές αρχές ανταγωνιστικού περιβάλλοντος θα επέλεγε να μην εξυπηρετεί.

Κατά τον υπολογισμό των καθαρών δαπανών πρέπει να λαμβάνονται υπόψη τα έσοδα. Οι δαπάνες και τα έσοδα πρέπει να αποβλέπουν στο μέλλον.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΚΑΙ ΥΠΟΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΤΩΝ ΣΥΝΟΛΙΚΩΝ ΤΕΛΩΝ ΔΙΑΣΥΝΔΕΣΗΣ (ΑΡΘΡΟ 7 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 3)

Ο ακόλουθος κατάλογος είναι ενδεικτικός και μη εξαντλητικός και μπορεί να μεταβάλλεται, αναλόγως του κράτους μέλους και των ειδικών περιστάσεων της εκάστοτε ιδιαίτερης συμφωνίας διασύνδεσης.

ΣΥΝΟΛΙΚΑ ΤΕΛΗ ΔΙΑΣΥΝΔΕΣΗΣ

Τα τέλη διασύνδεσης

βασίζονται στις δαπάνες παροχής των ειδικών υπηρεσιών διασύνδεσης που ζητούνται από τον διασυνδεόμενο οργανισμό. Μπορούν να περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων:

— εφάπαξ δαπάνες και δαπάνες μίσθωσης που αφορούν την εφαρμογή της φυσικής διασύνδεσης (παραδείγματος χάρη, ειδικός εξοπλισμός, πόροι σηματοδότησης, δοκιμές συμβατότητας, συντήρηση συνδέσεων κ.λπ.),

— μεταβλητές δαπάνες για βοηθητικές και συμπληρωματικές υπηρεσίες (παραδείγματος χάρη, πρόσβαση σε υπηρεσίες τηλεφωνικού καταλόγου, στήριξη τηλεφωνικού κέντρου, συλλογή δεδομένων, διατίμηση, χρέωση, υπηρεσίες σε μεταγόμενη βάση και προηγμένες υπηρεσίες κ.λπ.).

Τα τέλη χρήσεως

βασίζονται στις δαπάνες που προκύπτουν κατά τη μεταφορά της κίνησης μέσω του διασυνδεομένου δικτύου (παραδείγματος χάρη, οι δαπάνες μεταγωγής και μετάδοσης). Τα τέλη χρήσεως μπορεί να βασίζονται σε υπολογισμό ανά κλήση ή/και να βασίζονται σε πρόσθετη ζητούμενη δυναμικότητα δικτύου.

Επιπλέον, τα τέλη διασύνδεσης μπορεί να περιλαμβάνουν, σύμφωνα με την αρχή της αναλογίας, λογικό μερίδιο των δαπανών που προκύπτουν κατά την παροχή ισότιμης πρόσβασης (παραδείγματος χάρη, τη στήριξη παρομοίων διαδικασιών πρόσβασης τελικών χρηστών) και δυνατοτήτων μεταφοράς αριθμού, καθώς και των δαπανών διασφάλισης βασικών απαιτήσεων (διατήρηση της ακεραιότητας του δικτύου, ασφάλεια του δικτύου σε περιπτώσεις καταστάσεως εκτάκτου ανάγκης, διαλειτουργικότητα υπηρεσιών και προστασία των δεδομένων).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΚΟΣΤΟΛΟΓΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΔΙΑΣΥΝΔΕΣΗΣ

Το άρθρο 7 παράγραφος 6 ζητεί οι λεπτομέρειες του συστήματος κοστολόγησης να είναι ανοικτές προς δημόσια επιθεώρηση.

Ο σκοπός της δημοσίευσης των πληροφοριών αυτών είναι να εξασφαλίζεται διαφάνεια κατά τον υπολογισμό των τελών διασύνδεσης, έτσι ώστε άλλοι παράγοντες της αγοράς να είναι σε θέση να βεβαιώνονται ότι τα τέλη έχουν υπολογιστεί κατά τρόπο δίκαιο και ορθό.

Ο στόχος αυτός πρέπει να λαμβάνεται υπόψη από την εθνική ρυθμιστική αρχή και τους ενδιαφερόμενους οργανισμούς κατά τον προσδιορισμό του επιπέδου λεπτομερείας των δημοσιευομένων πληροφοριών.

Ο κατωτέρω κατάλογος αναφέρει τα στοιχεία τα οποία πρέπει να περιλαμβάνονται στις δημοσιευόμενες πληροφορίες.

1. **Το χρησιμοποιούμενο πρότυπο κόστος**

   παραδείγματος χάρη, πλήρως κατανεμημένες δαπάνες, μακροπρόθεσμες μέσες οριακές δαπάνες, οριακές δαπάνες, δαπάνες λόγω αυτοδυναμίας, άμεσες ενσωματωμένες δαπάνες κ.λπ., περιλαμβανομένης της (των) χρησιμοποιούμενης(-ων) βάσης(-εων) κόστους, δηλαδή:

   ιστορικές δαπάνες (βασιζόμενες σε πραγματικές δαπάνες που προκύπτουν για εξοπλισμό και συστήματα) ή προβλεπόμενες δαπάνες (βασιζόμενες σε υπολογιζόμενες δαπάνες αντικατάστασης εξοπλισμού ή συστημάτων).

2. **Τα στοιχεία κόστους που περιλαμβάνονται στα τέλη διασύνδεσης**

   Προσδιορισμός όλων των επιμέρους στοιχείων κόστους, τα οποία από κοινού αποτελούν το τέλος της διασύνδεσης, περιλαμβανομένου του στοιχείου κέρδους.

3. **Οι βαθμοί και οι μέθοδοι κατανομής κόστους, ιδίως η αντιμετώπιση δαπανών αναλαμβανομένων από κοινού και κοινών δαπανών**

   Λεπτομέρειες του βαθμού στον οποίο αναλύονται οι άμεσες δαπάνες και ο βαθμός και η μέθοδος μέσω των οποίων οι από κοινού αναλαμβανόμενες δαπάνες και οι κοινές δαπάνες περιλαμβάνονται στα τέλη διασύνδεσης.

4. **Λογιστικές συμβάσεις**

   δηλαδή οι λογιστικές συμβάσεις που χρησιμοποιούνται για την αντιμετώπιση δαπανών που καλύπτουν:

   — το χρονοδιάγραμμα απόσβεσης μεγάλων κατηγοριών παγίων στοιχείων ενεργητικού (παραδείγματος χάρη, οικόπεδα, κτίρια, εξοπλισμός κ.λπ.),

   — την αντιμετώπιση, από πλευράς εισοδήματος έναντι κόστους κεφαλαίου, άλλων μεγάλων θεμάτων δαπάνης (παραδείγματος χάρη, λογισμικό και συστήματα ηλεκτρονικών υπολογιστών, έρευνα και ανάπτυξη, ανάπτυξη νέων επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, άμεσες και έμμεσες κατασκευές, επισκευές και συντήρηση, χρηματοπιστωτικά τέλη κ.λπ.).

Οι πληροφορίες σχετικά με τα συστήματα κοστολόγησης που πρόκειται να δημοσιευτούν, όπως προβλέπεται στο παρόν παράρτημα, μπορούν να τροποποιούνται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 18.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

ΚΑΤΩΦΛΙΟ ΚΥΚΛΟΥ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΩΝ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ (ΑΡΘΡΟ 8 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 5)

Το κατώφλιο ετησίου κύκλου εργασιών των τηλεπικοινωνιακών δραστηριοτήτων που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 5 πρέπει να είναι πενήντα εκατομμύρια Ecu.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII

ΠΛΑΙΣΙΟ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΩΝ ΣΥΜΦΩΝΙΩΝ ΔΙΑΣΥΝΔΕΣΗΣ (ΑΡΘΡΟ 9 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 3)

ΜΕΡΟΣ 1

Εκ των προτέρων όροι που καθορίζονται από την εθνική ρυθμιστική αρχή

α) Διαδικασία επίλυσης διαφορών.

β) Απαιτήσεις δημοσιεύσεως/προσπέλασης των συμφωνιών διασύνδεσης και άλλα καθήκοντα περιοδικής δημοσίευσης.

γ) Απαιτήσεις σχετικά με την παροχή ίσης πρόσβασης και δυνατότητας μεταφοράς αριθμού.

δ) Απαιτήσεις σχετικά με την παροχή κοινής χρήσεως εγκαταστάσεων, περιλαμβανομένης της συνεγκατάστασης.

ε) Απαιτήσεις σχετικά με τη διασφάλιση της διατήρησης των βασικών απαιτήσεων.

στ) Απαιτήσεις σχετικά με την εκχώρηση και χρήση πόρων αριθμοδότησης (περιλαμβανομένης της πρόσβασης σε υπηρεσίες τηλεφωνικού καταλόγου, υπηρεσίες εκτάκτου ανάγκης και πανευρωπαϊκούς αριθμούς).

ζ) Απαιτήσεις που αφορούν τη διατήρηση της διατερματικής ποιότητας της υπηρεσίας.

η) Όπου αυτό ισχύει, καθορισμός του διαχωρισμένου τμήματος του τέλους διασύνδεσης, το οποίο αποτελεί συνεισφορά στο καθαρό κόστος των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας.

ΜΕΡΟΣ 2

Άλλα ζητήματα τα οποία πρέπει να καλύπτονται στις συμφωνίες διασύνδεσης

α) Περιγραφή των υπηρεσιών διασύνδεσης που πρέπει να παρέχονται.

β) Όροι πληρωμής, περιλαμβανομένων διαδικασιών χρέωσης.

γ) Τοποθεσίες των σημείων διασύνδεσης.

δ) Τεχνικά πρότυπα διασύνδεσης.

ε) Μέτρα συμμόρφωσης με τις βασικές απαιτήσεις.

στ) Δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας.

ζ) Ορισμός και περιορισμός της ευθύνης και της αποζημίωσης.

η) Ορισμός των τελών διασύνδεσης και της εξέλιξής τους με το χρόνο.

θ) Διαδικασία επίλυσης διαφορών μεταξύ μερών πριν από την αίτηση παρεμβάσεως της εθνικής ρυθμιστικής αρχής.

ι) Διάρκεια και διαπραγμάτευση συμφωνιών.

ια) Διαδικασίες στην περίπτωση προτεινομένων αλλαγών στο δίκτυο ή στις προσφερόμενες υπηρεσίες ενός των συμβαλλομένων μερών.

ΜΕΡΟΣ 3

Άλλα ζητήματα τα οποία μπορούν να καλύπτονται στις συμφωνίες διασύνδεσης

α) Επίτευξη ίσης πρόσβασης.

β) Παροχή κοινής χρήσεως εγκαταστάσεων.

γ) Πρόσβαση σε βοηθητικές, συμπληρωματικές και προηγμένες υπηρεσίες.

δ) Διαχείριση κινήσεως/δικτύου.

ε) Διατήρηση και ποιότητα των υπηρεσιών διασύνδεσης.

στ) Εμπιστευτικότητα των μη δημοσίων τμημάτων των συμφωνιών.

ζ) Κατάρτιση του προσωπικού.